

Běž ně, Andulko pro kosír,
já ti travěnky nakosím.

Nakosíl í aj navázál
hned' sa Andulky vyptávál:

Ej pověz, pověz, má milá,
ej kerého máš frajíra?

Ej nemám, nemám žádného,
tebe, Janošku, samého.

Ej pověz, pověz po druhéj,
než ti hlavěnku urúbnem!

Ej nemám, nemám žádného,
tebe, Janošku, samého.

Ej pověz, pověz po tretí,
než ti hlavěnka odletí!

Ej nemám, nemám žádného,
tebe, Janošku, samého.

Vytáhl z pošvy šabličku,
uťál Andulce hlavíčka.

Zavázál í ju ručníčkem,
tady, Andulko, chodníčkem.

Nebohé moje chodění,
dyž je hlavěnka na zemi.

Andulku nésli mládenci,
Janoška védli zbojnící.

Kady Andulka nesená,
všady fiaľka červená.

Kady Janošek vedený,
všady rozmarýn zelený.

7.

(Svatební.)

Z Velké.

V či-rém po - li hruš-či-čka, se - dí pod ňú A - ni-čka,
se - dí pod ňú A - ni-čka, žá - da - la si Ja - ní - čka.

V čirém poli hrušička,
sedí pod ňú Anička,
sedí pod ňú Anička,
žádała si Janička.

Janíček í doletěl,
paľošek mu odletěl
od bočenka levého
do srdenka věrného.

Ona na to nedbała,
enom rany vázała,
enom rany vázała,
k sobáši sa chystała.

Jak bylo po sobaši,
kázała si lože stľat,
kázała si lože stľat,
ja že ona půjde spat.

A jak bylo po ránu,
šla muzika hejnom hrát,
šla muzika hejnom hrát,
šli Aničku zbudovat.

Janíček ím povídá:
Netreba jí buděňá,
netreba jí buděňá,
dyž je všecka studená.